

Jenő atya a cursillistákhoz I.

Sokan nem tudják, mit akar a cursillo, nem olvasták el az alapelveket vagy a cursillo történetét. Azért itt nem foglalkozok a cursillo technikájával, hanem alapelveivel.

Azért kezdem az ideállal. Mert ha nincs ideáloed, menj haza, akkor úgy sem leszel igazi vezető a cursillon. Nincs ember, aki ne álmodna ideállal. Te se légy kivétel. Mihelyt az ember felfedezi ideálját, ráveti magát. Lehet, hogy beleveszik, de mit számít. Ha van ideáloed, szeresd, kövesd szünet nélkül. Megéri. Minél nagyobb hévvel szolgálsz neki, annál magasabbra emelkedsz. Mindent kockáztatni a célért, ez a gondolkodók, a kereskedők, az uralkodni vágyók és a szentek tulajdonsága.

A legtöbb ember ideálja csak mítosz. A mítoszok helyére ellenmítoszt kell felállítani, a hazugság helyére az igazságot. A mi ideálunk Krisztus, minden ideál csúcspontja. Ebből következik, hogy a cursillista minden perce érvelés Krisztus mellett, vagy ellene. Az cursillonak nem tanácsadók kellene, hanem hithirdetők. Akik magukkal viszik Krisztust az utcára, a családba. Ideálunk az, hogy apostolok legyünk, akik hisznek a Szentlélek erejében, a karizmák kegyelmében és a világ megújulásában. Hisz a legtöbb emberhez nem juthat el másként Krisztus üzenete, mint a szomszédban lakó apostolon át. Mi a világban feladatot látunk, melyet nekünk kell Krisztushoz vezetnünk. A kereszténység nem félénk emberek tömege, hanem diadalmas világnézet. A síkság utjai a legyőzöttek számára jók. Egy új világot kell építenünk: az elvadultnak emberivé, és az emberinek istenivé kell válnia.

Ne vonulj vissza, ha sokan csalódást is okoztak. Jézus még az áruló Júdást is őszintén barátjának szólította. Talán csak azért harcolsz az első sorban, mert azt hiszed, hogy a többiek is ott harcolnak. Mikor látod, hogy egyedül találod magadat, ne vonulj vissza, mert akkor nincsen kinek hozzád társulni.

Most, 2000 éves kereszténység után a világ nem keresztény. Annak ellenére, hogy Krisztus akarja, hogy országa jöjjön el minden elővárosba, a lakónegyedekbe, a panellakásokba. Hogy Krisztus díszpolgára legyen minden nemzetnek és léleknek, az a te tetteredre vár. Krisztus megváltó tervében te szerepelsz, mint a legfontosabb elem. Isten nélküled is meg tudná tenni, hogy felhajnalodjon a kereszténység. De nélküled nem virrad fel ez soha. Aki nélküled teremtette a világot, veled együtt akarja üdvözíteni. A sok lélek, akik elvesznek, nem maguktól vesznek el, hanem nagy részben miattad, a te közreműködésed hiányából.

Isten mindent meg tud tenni egyedül és jól. Mégis a te segítségeddel akarja elérni. Ezáltal a dolgok kevésbé jól, bonyolultabban és lassabban mennek. Mikor Krisztus megtervezte az egyházat, sok második Krisztust, és téged akart beszervezni.

Minden keresztény, te és én, Krisztus testének vagyunk tagjai. Aki e testben nem működik, az embólia Krisztus vérkeringésében. Akadályozza Krisztus előrehaladását a történelemben. Ebből következtetheted, pontosan te vagy szükséges, hogy bizonyos lelkeket megments.

Ne gondold magad nélkülözhetetlennek. „Ezekből a kövekből is képes az Isten fiakat támasztani Ábrahámnak.” (Mt 3,9) A hatásosság nem benned van. Az Úr mondja: „Aki bennem marad, és én őbenne, az bő termést hoz, mert nélkülem semmit sem tehettek. (Jn 15,5).

Két eretnokség létezik: az első a tétlenség, melynek dogmája a benső élet külső tettek nélkül. Ők sokat imádkoznak, ájtatoskodnak. A másik az állandó tevékenység, szervezés, de benső élet nélkül. A benső élet állandó apostoli tettek nélkül sánta, hogy ne mondjam gyászmagyar. A külső tettek bensőség nélkül Szent Pál szerint csak „zengő érc vagy pengő cimbalom.” (1 kor. 13.1)

Sok lélek lesz boldogtalan az örökkévalóságban, mert mi nem tettünk eleget megmentésükre. A nagy dolgok úgy jönnek létre, hogy jól tesszük a kicsiségeket. A jámborság, tanulás és tett, ez a hármasság minden apostoli munka sajátossága. A csupasz jámborság csak üres szószaporítás. A tanulás egyedül csak felesleges értelmiség. Nem azért tanulunk, hogy mindent tudjunk, hanem hogy a tanítás szerint éljünk. Ha a tett egyedül van, csak a cselekvés látszata. A kereszténység a jámborság gyakorlataiból táplálkozik, az állandó tanulás irányítja, és magától értetődően törekszik terjeszkedni. Ne légy megelégedett, amíg csak egyik is hiányzik.

Más szóval, szívedet, fejedet, kezedet, mind add át Krisztusnak. Krisztus csak néhány lépésnyi távolságra van a legtöbb embertől. Azon a napon, mikor vele találkoznak, megtalálják a megoldást is. A tarzusi Pál a damaszkuszi úton találkozott Krisztussal. Mikor megtalálta, írta: Számomra az élet Krisztus, és a halál nyereség. (Filip 1.21.)

Szentek azok a lelkek, akik az evangéliumból hitvallást csinálnak. Krisztust nem eredmények érdeklik, hanem a lelkek. Ne akarj működéseddel csak valami kicsi szentképet, esetleg még egy kápolnácskát is létrehozni, hanem az Isten élő nagy templomát. Aprópénzre váltva, ne akarj Pesten 8 cursillócskát létrehozni, hanem minimum negyvenet.

De azt se hidd, hogy neked szabadalmazott találmányod van a lelkek mentésében. Ne gondold, hogy az Úr csak úgy tudja terelgetni nyáját, ahogy te elképzeled. Ne hidd magadról, hogy egyedül neked van monopóliumod az üdvösségre. Krisztus tőlünk nem eredményt vár el, hanem munkát, önátadást, áldozatot. Ha az eredmények után futsz, akkor a lelkek éhen halnak. Az apostolkodás nem olyan lift, amely felvisz a legmagasabb emeletre. Inkább csak a Kálvária dombjára. Hányszor imádkoztad, jöjjön el a te országod. Krisztus két évezreden át arra várt, hogy te sorra kerülj, hogy te légy Budapest apostola, aki a várost Krisztushoz vezeti.

Talán megijeszt az apostol szó. De hát a mi korunk kemény küzdelmeiben nem lehet megbocsátani, ha valaki lógó kezekkel tétlenül nézi e harcot. Aki közömbösséggel tartózkodik a harctól, ahol annyi lélek elveszik, az nem vallássemleges, hanem áruló és az ellenfél cinkosa. De ha nincs benső életed, hagyd abba, akkor ne erőlködj a lélekmentéssel. Menj nyugodtan haza. Akkor hiábavaló minden vállalkozás. Akkor hagyd abba az apostolkodást. Ha még nem értetted meg, hogy te vagy az Egyház, ha még nem bővült el az új pünkösdi ereje és csodája, ha te az új pünkösdi hitetlen

Tamása vagy, akkor még nem hiteles nálad a cursillo.

„Jézus háromszor kérdezte Pétert: "Simon, jobban szeretsz engem, mint ezek?" Péter igenlő válaszára csak azt mondta: "Legeltesd bárányaimat!" (Jn 21.15-19) Ez a reciprok kérdés és felelet: szeretsz-e engem és legeltesd bárányaimat az alapfogalma minden apostoli munkának. Az Úr téged is kérdez a cursillo előtt, te Gábor, te László, szeretsz-e engem jobban, mint a hallgatóid? Ha igen, akkor nem azt kérem, hogy böjtölj, éjszaka virrassz, menj zarándokolni, hogy tarts szigorú napirendet, segítsd a szűkölködőt, hanem azzal mutasd meg szeretetedet, hogy bárányaimat legelteted.

És a bárányok nem hiányoznak. Vannak olyan lelkek, akik hívásra várnak. Esetleg, mint Zakeus, a fügefán ülve várják, hogy Krisztus arra menjen. Ez a második Krisztus te vagy. Sokan várnak az akolba hívó Pásztor hangjára. A jó vezetőre várnak.

Ha a mindenkit magaddal ragadó vezető akarsz lenni, fogadd el mindenben a cursillo irányvonalait. Te csak egy rész vagy a gépezetben, Krisztus titokzatos testének csak egy - többé kevésbé fontos - sejtje vagy. Ha nem fegyelmezed magadat az újításokban, akkor csak partizán vagy az Isten országában. Isten nem partizánnak választott ki országában, hanem azt kéri, hogy a cursillo meglévő szerkezetét ne robbantsd fel találmányaiddal.

Tudom, hogy a fegyelem szó manapság sokaknak nem hangzik jól. A fegyelem korunkban krízisben szenved. A fegyelem azt jelenti, hogy elfogadod a tervezésben és a kivitelezésben a cursillo elgondolását. Hűség az eredetihez.

Hogy meg legyen az egység, mondjuk ki azt a szót, amit a világ sem hallani, sem kimondani nem akar: Legyetek engedelmesek! Nem azért, hogy gépekké váljunk, vagy jelentéktelen számokká. Azért kell engedelmesség, hogy ezáltal értelmesek, életképesek legyünk a keresztény társadalom újjászületésében. Különben elfecséreljük a testvériség erejét.